

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਦਾ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

N ARULA, CJ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਐਸ. ਜੇ.

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਜੇ ਐਸ ਵਾਂਟ ਸਿੰਘ।- ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1968 ਦਾ RSA 1837

12 ਸਤੰਬਰ 1974 ਈ.

ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਕਟ (1958 ਦਾ XLIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਅਤੇ 105(c) —ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ — ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਨਾਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਵਪਾਰਕ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ - ਕੀ ਧਾਰਾ 105 (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ - ਕੀ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਯੰਤਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜੋ ਅੰਤਮ ਗਾਹਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਐਕਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਮੂਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਨ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਪਾਰ

Ranjit Singh v. Jaswant Singh (Pattar, J.)

ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਧਾਰਾ 27 (2) ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਸੂਟ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿੰਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਭਾਵ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਉੱਠ ਜਾਓ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਭਾਵ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਆਦਿ ਧਾਰਾ 105 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਉਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਲੋਬਾਨਾ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 11 ਮਈ, 1967 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜੰਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ (ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ) "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਦੇਣਾ। 75 ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਥਾਪਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ।

ਆਰ.ਕੇ.ਫਿੱਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪਤੱਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਸਵੰਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 11 ਮਈ, 1967 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨਾਮ "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦਾ ਸਟੋਰ" ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 75/- ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਤੰਬਰ 1946 ਤੋਂ ਮੈਸ.ਆਰ.ਜੇ.ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਚੌੜਾ ਬਜ਼ਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦੋ-ਫਰੋਖਤ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਂ ਹੇਠ ਚਲਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੇ "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ" ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਮਿਲਟਰੀ ਸਮਾਨ ਦੇ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਕਤ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਧਿਆ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵੱਧਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਫਰਮ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ "ਆਰ. ਜੇ.ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ)"। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ 3 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਐਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਵਰਤਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ (ਮੁਦਈ ਦਾ) ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ (ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ), ਅਰਥਾਤ, "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ, ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। 100/- ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਫਰਮ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਰ.ਜੇ.ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ)। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਲੱਗੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ?" ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਹੈ।
- (2) ਕੀ ਮੁਦਾਲਾ ਨੇ ਇਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਧੀਨ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਖਾਤੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ?
- (4) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਕਿਹੜੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
- (5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?
- (6) ਰਾਹਤ.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1, 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਾਲਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ" ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਨਾਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 5 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਨੰ: 4 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 75/- ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(4) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੇ.ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ 'ਆਰ.ਜੇ. ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼' ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫਰਮ ਦਾ ਭੰਗ 1 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ, "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ" ਕਦੇ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਗੇਤਰ ਜਾਂ ਪਿਛੇਤਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਜੇ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦਾ ਨਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰੱਖਿਆ

ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ "ਐਕਸ ਸੋਲਜਰਜ਼ ਸਟੋਰ" ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਆਰਜੇ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਆਰਜੇ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ) ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਕਟ, 1958, (ਇੱਥੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਖੋਜਾਂ * ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

Ranjit Singh v. Jaswant Singh (Pattar, J.)

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਥਾਪਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਐਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ (ਮੁਦਈ ਦੇ) ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

^{ਵੀ.ਆਰ}

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105, ਧਾਰਾ (ਸੀ), ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 (ਸੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਕੋਈ ਸੂਟ ਨਹੀਂ-

- (a) ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ; ਜਾਂ
- (b) ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਜਾਂ
- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਵੇ;

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

(7) ਇਸਲਈ, the first>1 ਸਵਾਲ • ਇਸਨੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਪੀਲ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਹੈ। 'ਟਰੇਡ ਮਾਰਕ', 'ਮਾਰਕ', 'ਨਾਮ' ਅਤੇ 'ਮਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (v), (j), (k) ਅਤੇ (g) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

''' (v) 'ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ.....

- (i) ਅਧਿਆਇ X (ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਟੈਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ
- (ii) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਜੋਂ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ VIII ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- (j) 'ਮਾਰਕ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੰਤਰ, ਬ੍ਰਾਂਡ, ਸਿਰਲੇਖ, ਲੇਬਲ, ਟਿਕਟ, ਨਾਮ, ਹਸਤਾਖਰ, ਸ਼ਬਦ, ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਸੰਖਿਆ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੌਮਬੀ ਕੌਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ *
- (k) 'ਨਾਮ' ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
- (g) 'ਮਾਲ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ-

- (a) ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਛਾਪੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ;
- (b) ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1)(v) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ' ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (a) ਇਹ ਮਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਡਿਵਾਈਸ, ਬ੍ਰਾਂਡ, ਸਿਰਲੇਖ, ਲੇਬਲ, ਟਿਕਟ, ਨਾਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ, ਹਸਤਾਖਰ, ਸ਼ਬਦ, ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਅੰਕ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੁਮੇਲ;
- (b) ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ;
- (c) ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;
- (d) ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਮਾਲ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;
- (e) ਵਰਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਿਕ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ।

(8) ਸਿਪਾਸਿੰਗੀ ਆਫਿਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਉਪ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜੋ ਅੰਤਮ ਗਾਹਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

: ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਮੂਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: -

- (1) ਸਿੱਧੀ ਗਲਤ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ.
- (2) ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੰਗ ਦੇ ਯੋਗ ਨਕਲ ਹੈ ;
- (3) ਵਿਰੋਧੀ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ;
- (4) ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਲੇਬਲ ਦੇ ਗੇਟ-ਅੱਪ ਜਾਂ ਰੰਗ ਸਕੀਮ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ;
- (5) ਸਮਾਨ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜਾਂ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ
- (6) ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਨਾਮ ਅਪਣਾਉਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ

Ranjit Singh v. Jaswant Singh (Pattar, J.)

ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਵੀਰਾਜ ਪੀਡਿਤ ਦੁਰਗਾ ਦੱਤ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਨਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

"ਗੁਜਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਆਮ ਕਨੂੰਨ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਪਰ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ' ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿੱਥੇ ਗੁਜਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਨਕਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸੇ ਹੀ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 6f ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ

(1) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 980।

ਉੱਥੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੁਦਾਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸਾਦੇ - ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧੁਨੀਆਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਕਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਪੈਕੇਟ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, 'ਤੇ ਉੱਠਣਾ, ਪੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹ। ਵਿਕਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਮੂਲ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।"

(10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ - ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰੀਮੇਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105, ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(2) ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਸੂਟ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿੰਗ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਠ ਕੇ ਮਾਲ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਾਸਿੰਗ ਆਫ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਭਾਵ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਆਦਿ ਧਾਰਾ 105 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਤਰ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੋਵੇਂ ਸਮਾਨ ਬਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦਾ ਵਿਘਨ ਹੋਇਆ। ਫਰਮ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ, ਨਾ ਮੇਲੀ, ਆਰ.ਜੇ. ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ "ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸਟੋਰ" ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਭਾਵ, 'ਐਕਸ-ਸੋਲਜਰਜ਼ ਸਟੋਰ' ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ (ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਵੀ. ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਲਿਖਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ)। ਮੁਦਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਇੱਕੋ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।, ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਲੈ

Ranjit Singh v. Jaswant Singh (Pattar, J.)

ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਹਰੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। *ਈਸਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਭਾਈਆਂ ਕੀ ਦੋਕਨ* (2)।

(12) *ਹਾਰਮਸ ਅਰਦੇਸ਼ਰ ਕੰਡਾਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਅਰਦੇਸ਼ਰ ਕਾਵਾਸ਼ਜੀ ਦੁਸਤੂਰ* (3) ਵਿਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇਕ ਐੱਚ, 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ 'ਬਬੋ' ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਡਾਇਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਨਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

- (2) ਏਆਈਆਰ 1940 ਲਾਹੌਰ 39
- (3) ਏਆਈਆਰ 1935 ਕਲਕੱਤਾ 109

Hari Singh v. Director of Panchayats, Punjab and others (Tuli, J.)

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਂਡ ਕਲੀਨਿੰਗ ਕੰ. 1 ਵਿਖੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿੰਡਸੇ ਸਟਰੀਟ, ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਫਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। 'ਏ' ਨੇ ਫਿਰ 'ਬ' ਬਾਰੇ ਆਰਟ ਡਾਇਰਜ਼ ਐਂਡ ਕਲੀਨਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਐੱਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। H ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਏ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

- “(1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੋਰਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਈਨ ਬੋਰਡਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਬ' ਸ਼ਬਦ ਉੱਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ H ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ A ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਇਲਾਕਾ, ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। H ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।”
- (2) ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ 'ਬ' ਬਾਰੇ ਆਰਟ ਡਾਇਰਜ਼ ਐਂਡ ਕਲੀਨਰਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ A ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ H ਦਾ ਸੀ।”

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ •-

“ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਪਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਮ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਰੰਗਦਾਰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ, ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਆਮ (ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਆਮ ਕੱਲ ਵਪਾਰਕ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਲਈ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਕਮਾਈ' ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਕਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਹਾਜੀ ਜੋਨਾਬਲੀ ਅਤੇ ਅਹਦਵਲ ਜਲੀਲ (4) ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਰੀਐਂਟਲ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਲਾਈਫ ਐਸ਼ੋਰੀਜ਼ ਕੰ., ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਅਸ਼ੋਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ (5) ਦ ਜਨਰਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਐਸ.ਐਮ. ਸਯਦ ਹਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਐਚ. ਕਾਜ਼ਰ ਮੁਹੰਮਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (7)। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

- (4) ਏਆਈਆਰ 1948 ਕਲਕੱਤਾ 321
 (5) ILR, 1913 ਕਲਕੱਤਾ 570.
 (6) ਏਆਈਆਰ 1974 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 14.
 (7) ਏਆਈਆਰ 1959 ਮਦਰਾਸ 357

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(13) ਲੰਬੇ ਬੀਸਿਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਬੀਆਰ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰੀ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, -
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1972 ਦਾ CW 162.

13 ਸਤੰਬਰ 1974 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 102(2)- ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ—ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ—ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 102 (2) ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 102(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਢੰਗ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 26 ਮਈ, 1972 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 13 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।